

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 124.916 van 31 oktober 2003
in de zaak A. 143.162/X-11.617.**

In zake : Eric LIEVENS,
wonende te Haaltert-Kerksken,
Boekentstraat 90

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. AERTS
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albert II-laan 19

tussenkommende partij:

de n.v. FLUXYS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Eric LIEVENS op 27 oktober 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van de provinciale afdeling ROHM Oost-Vlaanderen van 2 oktober 2003 waarbij aan de n.v. FLUXYS een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend tot het uitbreiden van een drukreducerstation voor aardgas met betrekking tot een perceel, gelegen te Haaltert, derde afdeling (Kerksken), kadastraal bekend Sectie A, nr. 514 c;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op het faxbericht van 29 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. LANGE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op artikel 16 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Overwegende dat de n.v. FLUXYS met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State stelt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat daaruit volgt dat verzoekende partij reeds in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat het ingediende verzoekschrift geen dergelijke uiteenzetting bevat; dat verzoeker weliswaar met betrekking tot zijn belang uiteenzet

dat “hij het aspect van de visuele en andere hinder (geur, verkeer geluid e.d.) nie[t] verder [wenst] te benadrukken”; dat deze uiteenzetting zeer vaag, algemeen en summier is en niet beantwoordt aan de hoger geciteerde vereisten; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde voorwaarde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. FLUXYS in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig oktober tweeduizend en drie, door :

de HH. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
B. COLLIN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. COLLIN.

E. BREWAEYS.